

[Aksel Larsen.]

beskyttes, saa ikke enhver kan forsyne sig med Ammunition, eller hvad de nu maatte huse. Dette tilsigtes med den af Kommandanten udstedte Ordre, som jeg altsaa intet som helst har haft med at gøre.“

I Ordren staar der, at det er Foranstaltninger, der træffes i Tilfælde af indre Uroligheder. Og derefter staar Forsvarsministeren op og siger, at det er fuldkommen Fantasteri, at disse Foranstaltninger netop træffes for at beskytte de militære Etablissementer. (Afbrydelse). Ja, naturligvis er det tilladt Forsvarsministeren at sige: Det er Løgn. Hvis jeg havde sagt det, var jeg blevet kaldet til Orden. (Forsvarsministeren: Det sagde jeg ikke). Ja, det kom i hvert Fald fra Ministerbænkene. (Forsvarsministeren: Jeg sagde ikke noget).

Saa er der Spørgsmaalet om Forbudet mod Mødet paa Grønttorvet. Det er ikke et Forbud, som er møntet paa den af det kommunistiske Parti organiserede Demonstration. Nej, det er klart, for den er ikke organiseret af det kommunistiske Parti. Men det er overhovedet ikke foranlediget i og for sig af denne Demonstration! Det er foranlediget ved, at Beboerne paa Grønttorvet har klaget! Deres Trommehinder holder det ikke ud af forskellige Grunde, og derfor maa Mødet ikke holdes dér. Jeg vil gerne tillade mig at forespørge den højtærede Justitsminister, om han har sikret sig, at samtlige Beboere i Omegnen af Halmtorvet godt kan taale, at der holdes Møde dér, og at de ikke agter at klage o. s. v. Hvilken Sandsynlighed der eksisterer for, at der skal være større Chance for, at det ikke generer Beboerne paa Halmtorvet, ved jeg ikke, men jeg ved, at tidligere har man ikke anlagt dette Synspunkt. Jeg ved, at Møder har været forbudt før i Tiden, nemlig i Tiden fra 1918—20.

Saa blev de tilladt igen, og i hvilken Anledning? I Anledning af, at Socialdemokratiet ønskede at foranstalte to Demonstrationer fra Grønttorvet. Saa blev de tilladt igen, saa var der ikke Tale om Klager og ikke Tale om trafikale Hensyn. Saa kunde man standse Københavns Sporvejsdrift i de Gader, Demonstranterne skulde passere. De maatte gerne gaa via Raadhuspladsen og Slotsholmen o. s. v., det gjorde ingenting, det var socialdemokratiske Demonstrationer, der lød ingen Klager fra Beboerne, og der var ingen Aarsag til hverken at forbyde Møderne eller Demonstrationerne. Det er den Slags Ting, Kendsgerninger, man ikke kan komme udenom, der gør, at det er

begrundet, naar man siger, at dette Forbud mod Møder paa Grønttorvet har udelukkende politiske Aarsager. Det er derfor, Forbudet nedlægges, og det ændres ikke ved, at man kommer med Henviisning til paastaaede Klager og Henviisning til trafikale Hensyn, og hvis det skal gælde, saa kan man med Hensyn til en hvilken som helst Kvadratmeter offentlig Vej i Danmark sige, at trafikale Hensyn gør det umuligt at tillade en Demonstration. Med dette Paaskud kan Demonstrationer i al Almindelighed forbydes, og de Kommentarer, der er givet til Politimesterens Skrivelse, er i den Henseende ikke synderlig betryggende for Arbejderne. Hvad siger Justitsministeren her? At de arbejdsløse maa gerne holde Møde, vælge Deputationer o. s. v., o. s. v. Ja, men det er jo ikke det, det drejer sig om. De arbejdsløse ønsker ogsaa saa kraftigt som muligt at understrege, hvor mange der staar bag disse Deputationer. Der indeholdes ikke i Politidirektørens Skrivelse noget Forbud mod, at de arbejdsløses Demonstrationstog gaar til Raadhuset eller Slotsholmen; men den indeholder et Forbud mod Møder paa Raadhuspladsen og i de omliggende Gader, men Justitsministerens Udtalelse her tyder paa, at han vil være til Sinds at fortolke Politidirektørens Skrivelse i anden Retning. Jeg regner med, at vi kan faa klar Besked desangaaende; om det er en kluntet Affattelse af Politidirektørens Skrivelse, eller det er Regeringen, der har betænkt sig i Mellemtiden og besluttet sig til at udvide Forbudet, om det er saadan, at man ikke mere fra den siddende Regerings Side vil tillade de arbejdsløse i København direkte at henvende sig dels til den ansvarlige Regering, til den lovgivende Forsamling, dels til Kommunalbestyrelsen her i København.

Det staar, som sagt, ikke i Forbudet, men Justitsministeren er kommet med Udtalelser af en saadan Art, saa man kan aflede det deraf, og det er det, vi ønsker at faa Klarhed paa. Det er jo ganske givet, at hvis Forbudet skal fortolkes paa den Maade, er det under alle Omstændigheder et Forbud, der vil blive af samme Art som den vedtagne Lov om Strejkeforbud; det vil ikke have Chancer for at blive respekteret af Arbejderne. Det er i øvrigt ret typisk for den siddende Regering, at under den faar vi for første Gang samtidig Strejkeforbud og Demonstrationsforbud her i Landet. At de trafikale Forhold er det eneste, der har faaet Regeringen til at forstøtte disse Foranstaltninger, er jo noget, man ikke kan faa en eneste Arbejder til at tro paa. Den Gang det Parti, der danner denne